

Sygn. akt X K 1090/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Magdalena Sadowska

przy udziale prokuratora Bartosza Woźniaka

po rozpoznaniu w dniu 02.03.2016r. na rozprawie

sprawy **M. S. (S.)**, syna W. i E. z domu A., urodzonego (...) w G.

skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami, podlegającymi wykonaniu:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 kwietnia 2010 roku w sprawie X K 200/10 za czyny z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 30 grudnia 2009 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz na karę grzywny wymierzaną na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda, przy czym postanowieniem z dnia 12 stycznia 2012 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, zaś w dniu 17 kwietnia 2012 r. wykonano w całości karę grzywny;
2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2014 roku w sprawie X K 947/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 02 sierpnia 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny wymierzona na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 24 marca 2015 roku w sprawie II K 112/15 za czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 13 lutego 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015 roku w sprawie X K 263/15 za czyny z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 30 stycznia 2015 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;
5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2015 roku w sprawie X K 315/15 za czyn:
 - a) z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 16 lutego 2015 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym,
 - b) z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w nocy z 9/10 sierpnia 2014 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym

w miejsce których orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk, art. 87 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk i art. 570 kpk łączy skazanemu **M. S.** jednostkowe kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- a) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 kwietnia 2010 roku w sprawie X K 200/10;
- b) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2014 roku w sprawie X K 947/14;
- c) Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 24 marca 2015 roku w sprawie II K 112/15;
- d) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015 roku w sprawie X K 263/15
- e) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2015 roku w sprawie X K 315/15

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 576 § 1 kpk a contrario pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punkcie I (pierwszym) niniejszego orzeczenia pozostawia do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 572 kpk w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

IV. na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności okres od dnia 9 marca 2012 r. do dnia 5 lutego 2013 r.;

V. na mocy art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223) nie pobiera od skazanego odrębnej opłaty od wyżej orzeczonej kary łącznej, a na mocy art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalnia go od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt X K 1090/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Skazany M. S. był karany następującymi prawomocnymi wyrokami, podlegającymi aktualnie wykonaniu:

6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 kwietnia 2010 roku w sprawie X K 200/10 za czyny z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 30 grudnia 2009 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz na karę grzywny wymierzaną na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda, przy czym postanowieniem z dnia 12 stycznia 2012 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, zaś w dniu 17 kwietnia 2012 r. wykonano w całości karę grzywny;

7. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2014 roku w sprawie X K 947/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 02 sierpnia 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny wymierzona na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda;

8. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 24 marca 2015 roku w sprawie II K 112/15 za czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 13 lutego 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015 roku w sprawie X K 263/15 za czyny z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 30 stycznia 2015 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

10. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2015 roku w sprawie X K 315/15 za czyn:

c) z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 16 lutego 2015 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym,

d) z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w nocy z 9/10 sierpnia 2014 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym

w miejsce których orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

dowody: odpisy wyroków k. 20, 21, 22 – 23, 30, akta spraw II K 112/15 SR Gdańsk – Północ w G., X K 200/10, X K 1179/15, X K 832/15, X K 947/14, X K 263/15, X K 315/15 Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku, dane o karalności k. 13 - 14, dane o pobytach i orzeczeniach k. 39

Skazany w okresie bezpośrednio przed osadzeniem mieszkał z rodziną, jest bezdzietnym kawalerem. Małżeństwo jego rodziców w 2000 r. rozpadło się, matka wyjechała do Niemiec, a skazany został z ojcem do czasu ukończenia szkoły podstawowej. Następnie wyjechał na 2 – 3 lata do Niemiec do matki. Podejmował krótkotrwałe prace dorywcze, w żadnej pracy nie utrzymał się dłużej niż 2 – 3 miesiące. Okresowo nadużywał alkoholu. Prowadził pasożytniczy tryb życia, pozostając na utrzymaniu ojca, obracał się w kręgu osób kryminalnie podejrzanych.

Postawę skazanego w zakładzie karnym ocenia się pozytywnie. Skazany przestrzega dyscypliny i porządku wewnętrznego obowiązującego w ZK typu półotwartego w stopniu poprawnym. Był 10 razy nagradzany, karany dyscyplinarnie nie był. Jest zatrudniony nieodpłatnie wewnątrz ZK, pracę wykonuje właściwie. Nie wykazuje zainteresowania kontynuowaniem edukacji. Brał jedynie udział w programie readaptacji społecznej. Karę odbywa w systemie zwykłym, nie wyraził zgody na odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania. Wyznaczono mu termin leczenia odwykowego w warunkach oddziału terapeutycznego od grudnia 2016 r. Prognoza penitencjarna jest pozytywna.

dowody: opinia o skazanym k. 39, wywiad środowiskowy k. 41

Sąd zważył, co następuje:

Zacząć wypada od wskazania, iż od dnia 1 lipca 2015r. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również przepisy intertemporalne, które wskazują jakie przepisy stosować po dacie 1 lipca 2015 r. w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych. Przepis art. 19 ust 1 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W

niniejszej sprawie, skoro M. S. został skazany m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2015 roku w sprawie X K 315/15, stosować należy przepisy znowelizowane.

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 kk w obecnym brzmieniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Należy nadmienić, że w przypadku M. S. zastosowania nie znajdują przepisy art. 85 § 3 i 4 kk.

W niniejszej sprawie przesłanki warunkujące możliwość wydanie wyroku łącznego zachodzą zatem w stosunku do następujących wyroków:

- a) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 kwietnia 2010 roku w sprawie X K 200/10;
- b) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2014 roku w sprawie X K 947/14;
- c) Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 24 marca 2015 roku w sprawie II K 112/15;
- d) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015 roku w sprawie X K 263/15
- e) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 sierpnia 2015 roku w sprawie X K 315/15.

We wszystkich tych przypadkach M. S. wymierzono kary pozbawienia wolności bądź ograniczenia wolności (względnie - karę mieszaną), a zatem kary, które można ze sobą połączyć, stosując regułę wynikającą z przepisu art. 87 § 1 kk, tj. przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Nadto, żadna z tych kar nie została jeszcze w całości wykonana.

Nadmienić w tym miejscu należy, że wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 kwietnia 2010 roku w sprawie X K 200/10 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2014 roku w sprawie X K 947/14 wymierzono skazanemu kary grzywny, które teoretycznie również nadają się do połączenia, jednakże wobec faktu, iż grzywna orzeczona pierwszym z wyżej wymienionych wyroków została wykonana w całości w dniu 17 kwietnia 2012 r., kary te nie podlegają łączeniu.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej, jaka winna zostać orzeczona względem M. S. w miejsce skazań objętych wyżej wymienionymi wyrokami Sąd miał na względzie treść art. 86 kk i art. 87 § 1 kk, wyznaczających jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 15 lat, a w przypadku łączenia kar pozbawienia i ograniczenia wolności, miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 1 roku pozbawienia wolności do 3 lat i 360 dni pozbawienia wolności.

Nadmienić należy, że wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreślano dotąd, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskości przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywy bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady

absorpcji. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwałę w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 13). Dodany nowelizacją obowiązującą od 1 lipca 2015 roku przepis art. 85a kk wprost wskazuje zaś, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd doszedł do przekonania, iż wymiar kary łącznej za pozostające w zbiegu przestępstwa w tym wypadku winien zostać ukształtowany na zasadzie znacznej asperacji, jako że wprawdzie większość omawianych czynów to przestępstwa podobne (przeciwko mieniu), ale zostały popełnione w dość znacznych odstępach czasu - pierwsze z nich w roku 2009, a następne w latach 2014 - 2015, po dwa w odstępach półrocznych, są to przestępstwa uciążliwe dla społeczeństwa, których popełnianie nie jest tolerowane, a w przypadku czynu z art. 178a § 1 kk - jest to czyn tego rodzaju, za które kary zostały w ostatnim czasie zaostrzone, właśnie ze względu na oczekiwania społeczne co do skuteczności orzekanych kar.

Na korzyść skazanego, tj. jako okoliczności mające przemawiać za zastosowaniem zasady absorpcji, Sąd uwzględnił jego właściwą postawę podczas odbywania kary pozbawienia wolności oraz pozytywną opinię z zakładu karnego, w którym skazany przebywa. Sąd miał też na względzie sytuację rodzinną skazanego, fakt, iż dąży on do utrzymania więzi z członkami bliskiej rodziny.

Natomiast okolicznością wyjątkowo niekorzystną dla M. S. jest fakt, iż po pierwszym skazaniu, orzeczeniu wobec oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nawet po jej zarządzeniu w 2012 roku, skazany dopuścił się jeszcze szeregu dalszych przestępstw, przy czym wszystkie występki przeciwko mieniu popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa (recydywy). Oznacza to, że skazanie oskarżonego i wymierzenie mu najsurowszej z kar nie spełniło swej podstawowej funkcji, mianowicie nie powstrzymało w żaden sposób M. S. przed dalszą działalnością przestępczą. Skazany przekonał się o skuteczności wymiaru sprawiedliwości, wiedział, że popełnianie przez niego przestępstw będzie skutkowało określonymi negatywnymi konsekwencjami, był świadom, czym w praktyce jest kara pozbawienia wolności, gdyż ją odbywał, podjęto wobec niego próbę resocjalizacji z - jak się wydawało - pozytywnym skutkiem (skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony), lecz okazało się, że efekt ten był tylko pozorny (warunkowe przedterminowe zwolnienie musiało zostać odwołane). M. S. swoim zachowaniem wykazał, że nie liczy się w żaden sposób z obowiązującymi normami, nie zamierza zmienić swojego trybu życia, podjąć pracy i postępować w zgodzie z prawem. Zdaniem Sądu, przemawia to przeciwko nadmiernemu skracaniu okresu przebywania przez M. S. w zakładzie karnym, gdzie wobec skazanego będą prowadzone oddziaływania edukacyjne i terapeutyczne. W szczególności, wydaje się celowe, by skazany przeszedł terapię odwykową, na którą zgłosił się i której termin wyznaczono na grudzień 2016 r., a która zapewne potrwa kilka miesięcy.

Dlatego też, zdaniem Sądu, adekwatna do okoliczności sprawy jest kara łączna 3 lat i 180 dni pozbawienia wolności.

Sąd uznał za w pełni wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci opinii o skazanym, wywiadu kuratora, danych o karalności, odpisów orzeczeń, danych z akt poprzednich spraw. Dowody te są kompletne, zebrane zgodnie z wymogami procedury, nie były kwestionowane przez strony, a zatem brak jest podstaw do ich podważania.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 576 § 1 kpk (a contrario) pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punkcie I wyroku łącznego Sąd pozostawił do odrębnego wykonania. Natomiast w punkcie III Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (co do części nie podlegającej łączeniu).

Zgodnie z brzmieniem art. 577 kpk Sąd zaliczył także skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności okres od dnia 9 marca 2012 r. do dnia 5 lutego 2013 r.

Na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd orzekł o kosztach postępowania w sprawie, zwalniając M. S. od ich ponoszenia w całości, obciążając nimi Skarb Państwa, z uwagi na trudną sytuację majątkową skazanego.

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...);

3. (...)

G., dnia 31 marca 2016 r.